

สรุปการจัดทำจุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์
กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน
(Vinai LDD E-newsletter)

ภายใต้การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย
และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยของกรมพัฒนาที่ดิน
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน
ตุลาคม ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๑ หนังสือสั่งการของกรมพัฒนาที่ดิน เห็นชอบให้จัดทำจุลสารข่าววินัยฯ

- บันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ที่ กษ ๐๘๐๒/๔๗๐๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔.....๒

ส่วนที่ ๒ จุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕ ถึงฉบับที่ ๖/๒๕๖๕

๒.๑ จุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕.....๔

- หลักกฎหมายควรรู้ “สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”
- อุทาหรณ์ควรฟัง : การบริหารงานบุคคล “มาทำงานสายเกินกำหนด... หมดสิทธิเลื่อนขั้นเงินเดือน !”
- ถามมา ? วินัยขอตอบ ! “โทษทางวินัยของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการต่างกันอย่างไร”

๒.๒ จุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๒/๒๕๖๕.....๑๐

- หลักกฎหมายควรรู้ “การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๒ (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”
- อุทาหรณ์ควรฟัง ““ลา” โดยไม่บอก ถูกลดเงินเดือน จึงชอบแล้ว ..!”
- ถามมา ? วินัยขอตอบ ! “การมอบอำนาจและการมอบหมาย เหมือนหรือต่างกันอย่างไร”

๒.๓ จุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๓/๒๕๖๕.....๑๖

- หลักกฎหมายควรรู้ “การปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”
- อุทาหรณ์ควรฟัง “ลงชื่อไว้ในใบเสร็จรับเงินของทางราชการไว้ล่วงหน้า...ทุจริต”
- ถามมา ? วินัยขอตอบ ! “ทำไมผู้บังคับบัญชาต้องรับผิดชอบด้วย? (เมื่อไม่ได้ทำผิดแล้วทำไมต้องร่วมรับผิดชอบ)”

๒.๔ จุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๔/๒๕๖๕.....๒๒

- หลักกฎหมายควรรู้ “ลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะรับราชการเป็นข้าราชการ กรณีบกพร่องในศีลธรรมอันดี จนเป็นที่รังเกียจของสังคม”
- อุทาหรณ์ควรฟัง “"คณะกรรมการตรวจการจ้าง" ... ตรวจรับงานจ้าง ด้วยสายตา !!”
- ถามมา ? วินัยขอตอบ ! “ชายของ รับงานนอกมาทำในเวลาราชการ เพื่อหารายได้เสริมถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดวินัยหรือไม่”

๒.๕ จุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๕/๒๕๖๕.....๓๐

- หลักกฎหมายควรรู้ “การกระทำโดยประมาทกรณีใดบ้างที่ข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องรับผิดชอบทางวินัย”
- อุทาหรณ์ควรฟัง “ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้รถยนต์ของทางราชการสูญหาย”
- ถามมา ? วินัยขอตอบ ! “อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด”

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ๒.๖ จุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๖/๒๕๖๕.....๓๗
- หลักกฎหมายควรรู้ “กรณีข้าราชการได้กระทำการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง”
 - อุทาหรณ์ควรฟัง “ทำงานด้วยใจ ไม่ให้... ไม่รับ...”
 - ถามมา ? วินัยขอตอบ ! “นำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว จะเป็นความผิดวินัยหรือไม่”

ส่วนที่ ๓ การเผยแพร่จุลสารข่าววินัยฯ

- ๓.๑ เว็บไซต์กรมพัฒนาที่ดิน (<https://www.ddd.go.th>) หัวข้อ “วินัยและจริยธรรม”.....๔๖
- ๓.๒ หนังสือแจ้งเวียนผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (e-Saraban) กรมพัฒนาที่ดิน.....๔๗

ส่วนที่ ๑

หนังสือสั่งการของกรมพัฒนาที่ดิน เห็นชอบให้จัดทำจุลสารข่าววิწყ

ส่วนที่ ๒
จุลสารข่าววินัยฯ
ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕ ถึงฉบับที่ ๖/๒๕๖๕

จุลสารข่าววินัย ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕

กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน

หลักกฎหมายควรรู้

“สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”

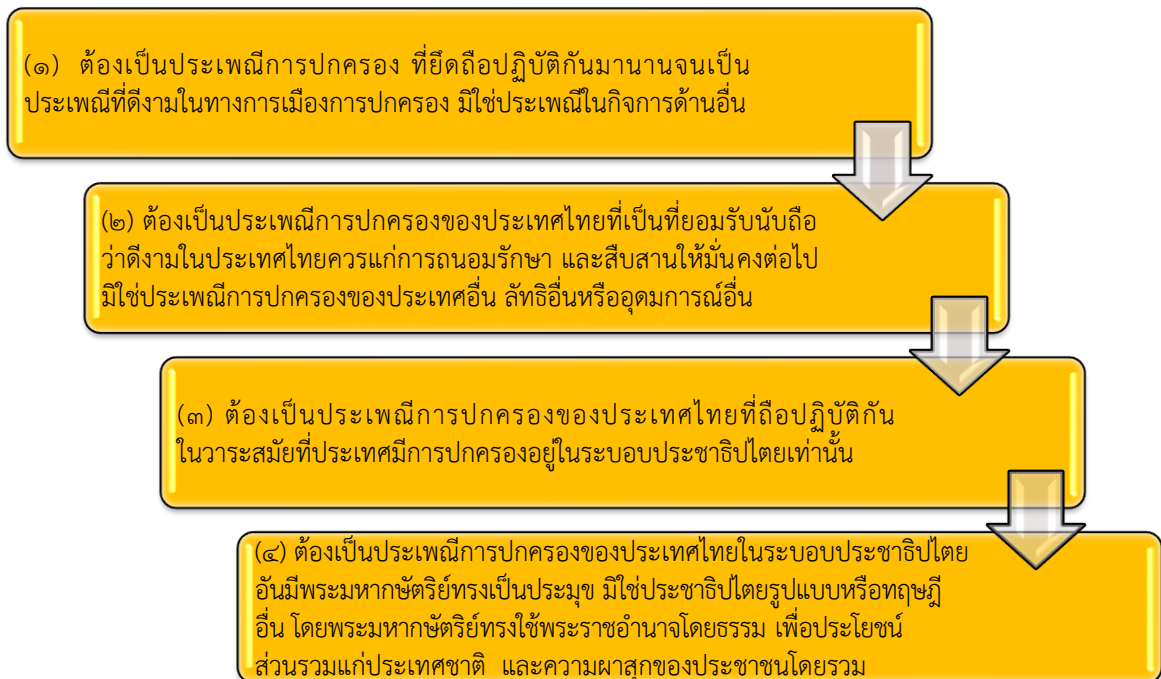
สถานการณ์ความเคลื่อนไหวทางการเมืองในประเทศไทยมีบทบาทมากขึ้น เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เปิดโอกาสให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนชาวไทยหลายด้าน เช่น สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมือง สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ฯลฯ ทำให้ปัจจุบันเราสามารถเห็นการใช้สิทธิเสรีภาพเหล่านี้ในลักษณะที่เป็นรูปธรรมตามหน้าจอโทรทัศน์หรือสื่อสิ่งพิมพ์ได้บ่อยครั้ง เช่น การชุมนุมเรียกร้องทางการเมือง การแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ฯลฯ จึงมีข้อคิดว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวข้างต้นเช่นเดียวกับประชาชนชาวไทยคนอื่น ๆ ได้หรือไม่เพียงใด และจะถือเป็นความผิดวินัยหรือไม่ จึงควรรู้หลักกฎหมาย คำวินิจฉัย และข้อปฏิบัติทางวินัย ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” บทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ปกป้องคุ้มครองระบอบการปกครองของประเทศให้เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมุ่งหมายให้ปวงชนชาวไทยทุกคนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองพิทักษ์รักษารัฐธรรมนูญจากการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มคนที่ใช้สิทธิหรือเสรีภาพในประการที่อาจนำไปสู่การล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยที่พระมหากษัตริย์กับชาติไทยดำรงอยู่คู่กันเป็นเนื้อเดียวกันนับแต่อดีตถึงปัจจุบัน และจะต้องดำรงอยู่ด้วยกันต่อไปในอนาคตเพื่อธำรงความเป็นชาติไทยไว้ ปวงชนชาวไทยจึงถวายความเคารพสักการะผู้ใดจะละเมิดมิได้

-๒-

จากกรณีที่มีการใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองนำไปสู่การพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยวินิจฉัยสรุปว่า การกระทำในการชุมนุมปราศรัยที่เกิดขึ้นเป็นการเสนอข้อเรียกร้องด้วยการโจมตีในที่สาธารณะ ใช้ถ้อยคำหยาบคาย ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของประชาชนผู้อื่นที่เห็นต่าง ซึ่งมีลักษณะของการปลุกระดมและใช้ข้อมูลที่เป็นเท็จ ก่อให้เกิดความวุ่นวาย และใช้ความรุนแรงในสังคม ทำให้เกิดความแตกแยกของคนในชาติ เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญที่ไม่ถูกต้อง อันเป็นการทำลายหลักความเสมอภาคและภราดรภาพ ทั้งเป็นการกระทำที่มีเจตนาไม่ว่าจะโดยการพูด การเขียน หรือการกระทำต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลเป็นการบ่อนทำลาย ต้อยคุณค่า หรือทำให้อ่อนแอลง และเพื่อล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ นำไปสู่การล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สำหรับประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งจะต้องนำมาใช้บังคับแก่การกระทำหรือกิจกรรมทางรัฐธรรมนูญในกรณีที่ไม่ม่บทบัญญัติลายลักษณ์อักษรของรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ไม่มีนิยามศัพท์ไว้เป็นการเฉพาะ แต่ก็พอจะอนุมานความหมายเบื้องต้นได้ว่ามีองค์ประกอบ ๔ ประการ ดังนี้

-๓-

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๑ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ” ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้น ข้าราชการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบดังกล่าวด้วยความบริสุทธิ์ใจ หากกระทำการในลักษณะที่เป็นการไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็จะมีผลผิดตามมาตรา ๓๖ ก. (๓) และจะต้องถูกดำเนินการสั่งให้ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติทั่วไป ตามมาตรา ๑๑๐ (๓)

อุทาหรณ์ควรฟัง

: การบริหารงานบุคคล

“มาทำงานสายเกินกำหนด... หมดสิทธิเลื่อนขั้นเงินเดือน !”

การเป็นข้าราชการที่ดีจะต้องดำรงตนให้เหมาะสมและปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์แก่ทางราชการ การ “อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ” ถือเป็นข้อปฏิบัติประการหนึ่งของข้าราชการตามมาตรา ๘๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดว่าต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้และหากไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติดังกล่าว เป็นผู้กระทำความผิดวินัยตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อย่างไรก็ตาม กรณีที่ข้าราชการมาทำงานสายเป็นอาจฉิน แม้ว่าจะยังไม่ถูกดำเนินการทางวินัยแต่การประพฤติดังกล่าวย่อมส่งผลต่อการพิจารณาความดีความชอบ เช่น การเลื่อนเงินเดือน

-๔-

อุทาหรณ์ในคดีนี้ เป็นกรณีข้าราชการมาทำงานสายเกินกว่าเวลาที่ราชการกำหนด โดยนางเอ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ทำงานในจังหวัดแห่งหนึ่ง มาทำงานสาย ๖๐ กว่าวัน ซึ่งเกินกว่าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ คือ ในรอบการพิจารณาเงินเดือน ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ให้ลาได้ไม่เกิน ๑๐ ครั้ง และให้สายได้ไม่เกิน ๑๘ ครั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการในส่วนภูมิภาค จึงมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน ทั้ง ๆ ที่นางเอ มีสิทธิได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้น เนื่องจากได้รับผลการประเมินรวม ๗๑.๙๐ คะแนน

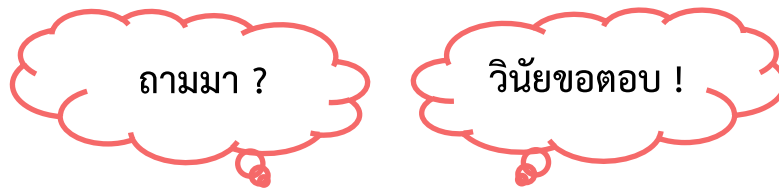
นางเอ จึงร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข พร้อมโต้แย้งว่าหลักฐานการทำงานมาสายที่นำมาอ้างไม่ถูกต้อง และไม่เคยมีการแจ้งให้ตนชี้แจงหรือให้โอกาสโต้แย้งหลักฐานต่าง ๆ หลังจากนั้น ปลัดกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาคำร้องทุกข์และมีคำสั่งยกคำร้องทุกข์ นางเอ จึงนำคดีไปฟ้องศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนคำสั่งที่สั่งงดเลื่อนเงินเดือนและเพิกถอนคำวินิจฉัยร้องทุกข์

โรงพยาบาล ชี้แจงว่า แม้ผลการประเมินทำให้นางเอ มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้น แต่เนื่องจากนางเอ มาทำงานสายเกินกว่าจำนวนวันที่กำหนดไว้ การที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนจึงขัดกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด และโรงพยาบาลได้ประชุมชี้แจงและตกลงร่วมกับบุคลากรเกี่ยวกับการลงเวลาปฏิบัติงานและการมาทำงานสายหลายครั้ง โดยนางเอ ก็เข้าร่วมประชุมด้วยทุกครั้ง และเมื่อมีการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลก็ได้แจ้งให้นางเอทราบแล้วว่า จะไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งก่อนการทำคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และวรรคสอง (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติฯ ประกอบกับกฎ ก.พ. และหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่เกี่ยวข้องก็ได้กำหนดให้ต้องแจ้งผู้รับการประเมินซึ่งขาดคุณสมบัติเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับการเลื่อนเงินเดือนทราบแต่อย่างใด อีกทั้งหลักเกณฑ์การประเมินได้กำหนดไว้แล้วในแบบพิมพ์สำหรับใช้ประเมิน ซึ่งถือว่านางเอได้ทราบแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องแจ้งให้นางเอ ทราบเพื่อให้มีโอกาสโต้แย้งก่อนออกคำสั่ง

-๕-

และวินิจฉัยอีกว่า ข้อเท็จจริงจากเครื่องบันทึกเวลาด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ตามที่โรงพยาบาลได้ประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่เริ่มลงเวลาด้วยระบบดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นมานั้น พบว่าทั้งก่อนและในช่วงระยะเวลาการประเมินครั้งที่พิพาท นางเอ มาทำงานสายหลายครั้งอีกทั้งในการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับเวลาการปฏิบัติงาน นางเอ ก็ได้เข้าร่วมประชุมและรับทราบทุกครั้ง นอกจากนี้ยังได้มีการรายงานพฤติกรรมและสอบสวน ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวด้วย จึงเชื่อได้ว่าในช่วงระยะเวลาการประเมินครั้งที่พิพาท นางเอ มาทำงานสายรวม ๖๑ ครั้ง จริง นางเอ จึงไม่มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งดังกล่าว การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนนางเอ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๔๕/๒๕๕๘)

ถาม : โทษทางวินัยของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ ต่างกันอย่างไร

ตอบ : การลงโทษทางวินัยย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละประเภท โดยข้าราชการและลูกจ้างประจำ กำหนดโทษทางวินัยไว้ ๕ สถาน ส่วนพนักงานราชการ กำหนดโทษทางวินัยไว้ ๔ สถาน ดังนี้

กรณีข้าราชการ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย โทษทางวินัย มี ๕ สถานดังต่อไปนี้ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดเงินเดือน (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก”

-๖-

กรณีลูกจ้างประจำ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๔๘ กำหนดว่า “โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดค่าจ้าง (๓) ลดค่าจ้าง (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก”

กรณีพนักงานราชการ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๕ กำหนดว่า “...กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ” ข้อ ๒๔ กำหนดว่า “...กรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าตอบแทน หรือลดขั้นเงินเดือนตอบแทน”

อ้างอิง/ที่มา

๑. หลักกฎหมายควรรู้

- คำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒
- ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ข่าวที่ ๒๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
- คู่มือวิทยากรในการพัฒนาข้าราชการ เรื่อง วินัยข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. (กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙)
- บทความ พระมหากษัตริย์กับความมั่นคงของชาติ พลตรีอิทธิพล สุวรรณรัฐ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๐
- บทความ ข้าราชการกับการวางตัวเป็นกลางทางการเมือง จุฑาพิชญ์ สติริวิสาสิก สำนักงาน ก.พ.

๒. อุทธรณ์ควรฟัง

- เว็บไซต์ สำนักงานศาลปกครอง <https://www.admincourt.go.th> หัวข้อ อุทธรณ์จากคดีปกครอง หัวข้อ การบริหารงานบุคคล

๓. ถ้ามมา ? วินัยขอตอบ !

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

จุลสารข่าววินัย ฉบับที่ ๒/๒๕๖๕ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน

หลักกฎหมายควรรู้

“หลักกฎหมายควรรู้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”
จุลสารข่าววินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอบทความสั้นความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน
ในทางวินัย ของการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และกรณีตัวอย่างของการไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้
(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ
โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง
แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษา
ประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ผู้บังคับบัญชา
ทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติ
ตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

“คำสั่ง” หมายถึง การบอกกล่าวให้กระทำ หรือให้ปฏิบัติ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ในที่นี้ไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือเสมอไป อาจเป็นคำสั่งด้วยวาจาก็ได้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดินหรือกฎหมายจัดตั้งหน่วยงาน คือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นผู้บังคับบัญชา
รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาตามที่กฎหมายบัญญัติให้
มอบอำนาจได้ด้วย

-๒-

วินัยบทนี้กำหนดให้ข้าราชการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงเฉพาะที่สั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบเท่านั้น มิได้บัญญัติให้เชื่อฟังผู้บังคับบัญชาที่สั่งหรือสอนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ราชการ หรือในเรื่องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบ

อย่างไรก็ดี กฎหมายเปิดโอกาสให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ได้รับคำสั่งสามารถขอให้ทบทวนคำสั่งได้ หากเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที แต่ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ก็ต้องปฏิบัติตาม

กรณีตัวอย่าง

เจ้าหน้าที่ธุรการได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้มาปฏิบัติราชการด่วนเป็นพิเศษในวันอาทิตย์แต่ไม่ยอมมาทำงานตามคำสั่ง โดยอ้างว่าเป็นวันหยุดราชการมีปัญหาว่าเจ้าหน้าที่ธุรการกระทำผิดวินัยหรือไม่

ข้อวิเคราะห์

แม้จะเป็นวันหยุดราชการ แต่เมื่อได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้มาปฏิบัติราชการเป็นพิเศษก็ต้องปฏิบัติตาม เพราะเป็นการสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ทั้งนี้ ในหลักการนั้นถือว่า “ราชการ ไม่มีหยุด” การกำหนดวันเวลาทำงานและวันหยุดราชการไว้นั้นเป็นแต่เพียงการกำหนดวันเวลาทำงานตามปกติเท่านั้น ถ้ามีงานพิเศษที่จะต้องทำในวันเวลาใดผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้มาทำงานได้ทุกเมื่อ ถ้าสั่งให้มาทำงานในวันอาทิตย์แล้วไม่มา ก็ผิดวินัยฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

-๓-

อุทาหรณ์ควรฟัง

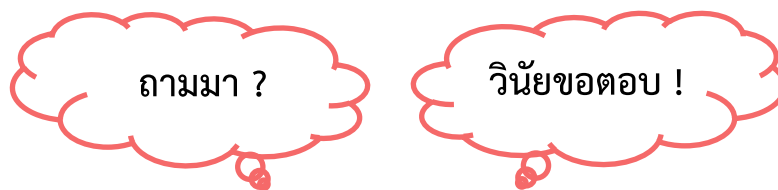
“ลา” โดยไม่บอก ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน จึงชอบแล้ว ..!

การปฏิบัติราชการเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องอุทิศเวลาให้กับงานราชการ หากหยุดราชการโดยไม่แจ้งผู้บังคับบัญชา หรือหยุดเกินกว่าที่กฎหมายหรือระเบียบของทางราชการกำหนดไว้และทำบ่อยครั้ง ซึ่งแจ้งผู้บังคับบัญชาโดยระบุเหตุผลว่าป่วย ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจสั่งให้ผู้ลาหยุดไปรับรองแพทย์ประกอบใบลาป่วยได้ หากไม่ยื่นใบรับรองแพทย์ตามคำสั่ง อาจผิดวินัยเรื่องจงใจขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการได้

อุทาหรณ์ในเรื่องนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ไม่ตั้งใจปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย และไม่อุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ โดยการทอดทิ้งหน้าที่ราชการ นายกเทศมนตรีจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวน พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ไม่มาปฏิบัติราชการโดยระบุเหตุผลว่า ป่วยอยู่บ่อยครั้งประกอบกับผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษทางวินัยลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น อันเนื่องมาจากไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่แจ้งผู้บังคับบัญชา ไม่เขียนใบลาตามระเบียบการลา มีการแจ้งเดือน แต่ไม่ได้ชี้แจงเหตุผลมาก่อน จึงมีเหตุอันควรที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลพินิจสั่งให้ผู้ฟ้องคดียื่นใบรับรองแพทย์ประกอบใบลาป่วยได้ เมื่อยังคงกระทำความผิดซ้ำในลักษณะเดียวกันอีก นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีหนึ่งขั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวและยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้พิพากษาเพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีหนึ่งขั้นดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี

-๕-

ศาลเห็นว่าเมื่อข้อเท็จจริงตามคดีนี้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา และมีพฤติกรรมการกระทำผิดวินัย ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและฐานไม่อุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ โดยการทอดทิ้งหน้าที่ราชการตามที่ถูกกล่าวหา อันเป็นการกระทำผิดวินัยตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ซึ่งเป็นการประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเคยถูกลดขั้นเงินเดือน จากการกระทำความผิดซ้ำในลักษณะเดียวกันตามคดีนี้อีก การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว จึงมีคำพิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๗/๒๕๖๒)

นื่องดินดี : การมอบอำนาจและการมอบหมาย เหมือนหรือต่างกันอย่างไรคะ

พีวินัย : การมอบอำนาจและการมอบหมาย มีความเหมือนกันอยู่ครับ ในลักษณะที่ว่าผู้มอบอำนาจได้มอบให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นแทนตน ในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรีได้ให้อำนาจนั้นไว้ แต่มีความแตกต่างกันในรายละเอียด ดังนี้

การมอบอำนาจ (ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน)

กฎหมายที่ให้อำนาจ คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

-๕-

การใช้อำนาจ เมื่อผู้มอบอำนาจได้มอบให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นเป็นผู้ใช้อำนาจนั้น แทนตนแล้ว ผู้รับมอบอำนาจจะใช้อำนาจภายใต้เงื่อนไข ๒ ประการคือ ๑) ผู้รับมอบอำนาจไม่มีอำนาจเป็นของตนเอง แต่เป็นการปฏิบัติราชการแทนผู้มอบอำนาจเท่านั้น และ ๒) ผู้รับมอบอำนาจกระทำการได้เฉพาะในขอบอำนาจที่ได้รับมอบอำนาจ หากกระทำการเกินกว่าที่ได้รับมอบอำนาจ การกระทำนั้นไม่ผูกพันผู้มอบอำนาจ และเมื่อผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจถูกต้องจะส่งผลให้ผู้มอบอำนาจต้องเป็นผู้รับผิดชอบการใช้อำนาจของตน โดยมีหน้าที่ต้องกำกับดูแลการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ ทั้งนี้ การมอบอำนาจในกรณีดังกล่าว ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจต่อไปไม่ได้ เว้นแต่ผู้มอบอำนาจหรือกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรี กำหนดให้กระทำได้

การพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อผู้รับมอบอำนาจได้ใช้อำนาจนั้นแล้วย่อมเป็นคำสั่งทางปกครอง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ที่จะมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ต้องพิจารณาจากตำแหน่งของผู้มอบอำนาจซึ่งเป็นผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นสำคัญ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ตัวอย่าง อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ได้มอบอำนาจให้รองอธิบดีเป็นผู้ใช้อำนาจ เมื่อรองอธิบดีใช้อำนาจนั้นต้องเป็นการปฏิบัติราชการแทนอธิบดี หากมีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ปลัดกระทรวงจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์นั้น

การมอบหมาย

กฎหมายที่ให้อำนาจ คือ กฎหมายเฉพาะที่กำหนดเรื่องการมอบหมายไว้

การใช้อำนาจ เมื่อผู้มอบหมายได้มอบให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นเป็นผู้ใช้อำนาจนั้น แทนตนแล้ว ผู้รับมอบหมายจะใช้อำนาจภายใต้เงื่อนไข ๒ ประการคือ ๑) ผู้รับมอบหมายใช้อำนาจในนามของตน มิใช่เป็นการปฏิบัติราชการแทน และ ๒) ผู้รับมอบหมายสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจในนามของตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์และขอบเขตของภารกิจ

-๖-

ที่ได้รับมอบหมายหรือตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรี กำหนดไว้ และเมื่อผู้รับมอบหมายใช้อำนาจถูกต้องจะส่งผลให้ผู้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบ การใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมาย โดยผู้มอบหมายสามารถกำหนดแนวทางการใช้อำนาจ และอาจถอนการมอบหมายได้ ทั้งนี้ การมอบหมายในกรณีดังกล่าว ผู้รับมอบหมาย อาจมอบอำนาจต่อไปได้ เว้นแต่กฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรี ห้ามการมอบอำนาจไว้

การพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อผู้รับมอบหมายได้ใช้อำนาจนั้นแล้วย่อมเป็นคำสั่ง ทางปกครอง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ที่จะมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ต้องพิจารณาจากตำแหน่งของ ผู้รับมอบหมายซึ่งเป็นผู้ทำคำสั่งทางปกครอง เป็นสำคัญ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ตัวอย่าง อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ได้มอบหมายให้รองอธิบดีเป็น ผู้ใช้อำนาจ รองอธิบดีต้องใช้อำนาจนั้นในนามของตน หากมีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ อธิบดีจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์นั้น

อ้างอิง/ที่มา

๑. หลักกฎหมายควรรู้

- คู่มือวิทยากรในการพัฒนาข้าราชการ เรื่อง วินัยข้าราชการพลเรือน สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.

๒. อุทาหรณ์ควรฟัง

- แนวคำวินิจฉัยคดีปกครอง ชุดสาระ ๑,๐๐๐ คดีปกครอง (มกราคม ๒๕๖๔)

๓. ถ้ามมา ? วินัยขอตอบ !

- Infographic “การมอบอำนาจ VS การมอบหมาย” จัดทำโดย นายณนันทน์ จันทราชโลธร เผยแพร่ทาง Facebook กองกฎหมายปกครอง สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

หลักกฎหมายควรรู้

“หลักกฎหมายควรรู้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

จุลสารข่าววินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอข้อปฏิบัติทางวินัยสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

โดยมีข้อปฏิบัติ ดังนี้

๑) ข้าราชการผู้นั้นต้องมีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติ คำว่า “หน้าที่ราชการ” หมายความว่าหน้าที่ที่เป็นเรื่องราชการโดยตรงเท่านั้น ซึ่งหมายถึง ราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล

-๒-

๓) ต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ คำว่า “ระเบียบแบบแผนของทางราชการ” หมายถึง เฉพาะระเบียบแบบแผนของทางราชการเท่านั้น เช่น แบบธรรมเนียมในการเสนองานต่อผู้บังคับบัญชา ระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกาย ระเบียบการลาหยุดราชการ แบบธรรมเนียมเกี่ยวกับการลงชื่อมาปฏิบัติราชการ และมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดแนวทางสำหรับข้าราชการในกรณีต่างๆ เป็นต้น แต่ถ้าหากมิใช่ระเบียบแบบแผนของทางราชการ เช่น แบบธรรมเนียมในการอวยพรปีใหม่ แบบธรรมเนียมในการช่วยเหลือเพื่อนข้าราชการ ในการแต่งงาน เป็นต้น ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามแบบแผนที่ไม่ใช่ของทางราชการดังกล่าว ไม่ถือเป็นความผิดตามมาตรานี้

การที่จะผิดวินัยตามมาตรานี้หรือไม่นั้น ไม่ต้องคำนึงว่าจะต้องเป็นกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หากข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการแล้ว แม้ไม่เกิดความเสียหายก็เป็นความผิดตามมาตรานี้ได้ บทบัญญัติมาตรานี้มีจุดมุ่งหมายถึงวิธีปฏิบัติงาน โดยให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น หากข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่เคร่งครัด ผ่าฝืนกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการแล้ว ย่อมส่งผลให้ไม่สามารถบริหารจัดการงานของราชการอย่างมีประสิทธิภาพได้

-๓-

อุทาหรณ์ควรฟัง

ลงชื่อไว้ในใบเสร็จรับเงินของทางราชการไว้ล่วงหน้า ... ทูจริต

การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของ “การบริหารราชการแผ่นดิน” การบัญญัติกฎหมายหรือการกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไว้ก็เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องรวมทั้งเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่อื่นอาศัยโอกาสในหน้าที่ทูจริตหรือกระทำการใดๆ ในทางที่จะทำให้ราชการได้รับความเสียหาย เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและแนวทางปฏิบัติดังกล่าวอย่างเคร่งครัด รวมทั้งต้องไม่เตรียมการใดๆ ไว้ล่วงหน้า ที่สุ่มเสี่ยงจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ

การเตรียมการไว้ล่วงหน้า เป็นสิ่งที่เจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าหน้าที่อื่นทั่วไปพึงควรปฏิบัติ แต่การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางตำแหน่ง บางหน้าที่ การเตรียมการไว้ล่วงหน้า โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ อาจก่อให้เกิดความเสียหาย และส่งผลให้ต้องรับผิดชอบต่อหน่วยงานของรัฐได้ อุทาหรณ์นี้ขอยกตัวอย่าง การลงชื่อในใบเสร็จรับเงินของทางราชการไว้ล่วงหน้า ดังนี้

อุทาหรณ์ในคดีนี้ เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๔ คน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ โดยคนที่ ๑ มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินค่าธรรมเนียม การจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัทและหนังสือรับรองรายการจดทะเบียน ส่วนคนที่ ๒ ที่ ๓ และ ที่ ๔ มีหน้าที่เป็นนายทะเบียนและคณะกรรมการตรวจสอบเงินรายวัน

-๔-

เจ้าหน้าที่ทั้ง ๔ คน ได้ลงชื่อในใบเสร็จรับเงินไว้ล่วงหน้า และมอบให้เจ้าหน้าที่อื่น ซึ่งมีหน้าที่รับชำระเงินค่าธรรมเนียม กรอกรายละเอียดและจำนวนเงินในภายหลัง โดยไม่ได้ทำการตรวจสอบการรับเงินค่าธรรมเนียมประจำวันจากใบเสร็จรับเงินฉบับต้นขั้ว เงินสด หรือเช็ค สมุดเงินสด และมีได้ตรวจสอบยอดเงินและหลักฐานใบสั่งชำระเงินที่แนบกับคำขอและ สำเนาคำขอ เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับชำระเงินค่าธรรมเนียม ๒ คน ร่วมกันทุจริต โดยเขียนจำนวนเงินในต้นขั้วใบเสร็จรับเงินต่ำกว่าจำนวนเงินที่เรียกเก็บและ สำเนาใบเสร็จรับเงินที่มอบให้แก่ผู้ที่ยื่นคำขอ และเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้นำเงินส่วนต่างไป ดังนั้น เจ้าหน้าที่ทั้ง ๔ คน จึงถูกลงโทษทางวินัย และถูกเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

หลังจากอุทธรณ์ (คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) และผู้มีอำนาจ พิจารณาอุทธรณ์มีคำสั่งยกอุทธรณ์เจ้าหน้าที่ทั้ง ๔ คน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้มีความพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ (เจ้าหน้าที่ คนที่ ๑) เป็นผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึง ที่ ๔ (เจ้าหน้าที่ คนที่ ๒ - ๔) หมุนเวียนกัน ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินของแต่ละวัน เพื่อให้เพียงพอในการใช้งาน โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ ยอมรับว่า ได้ลงลายมือชื่อไว้ล่วงหน้าและมอบให้พนักงานราชการนำไปกรอก ข้อมูลการรับ ชำระเงินและจำนวนเงินภายหลัง โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔ คน ไม่ตรวจสอบการออกใบเสร็จและ การรับเงินว่าถูกต้องตรงกับใบสั่งชำระค่าธรรมเนียมหรือไม่ ทั้งที่ยอมรับว่าไม่ถูกต้องและ คาดการณ์ได้ว่าอาจเกิดความผิดพลาดหรือเป็นช่องทางให้มีการทุจริตได้ง่าย อีกทั้งไม่มีมาตรการ ในการตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานในการออกใบเสร็จทั้งหมดในแต่ละวัน ว่าถูกต้องหรือไม่ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่นอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์ตามระเบียบแบบแผน ของทางราชการ

-๕-

นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นคณะกรรมการตรวจสอบเงินรายวัน ก็มิได้ตรวจสอบยอดเงินกับหลักฐานใบสั่งชำระค่าธรรมเนียม หรือใช้วิธีตรวจสอบอื่น เพื่อให้ได้ความจริงว่ามีการรับชำระค่าธรรมเนียม ครบถ้วนถูกต้อง จึงทำให้ไม่ทราบจำนวนเงินที่ได้รับจริงในแต่ละวัน ซึ่งหากตรวจสอบก็จะพบการทุจริตโดยการเขียนใบเสร็จรับเงินที่แตกต่างกันได้โดยง่าย

การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔ คน จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายของทางราชการ จนเป็นช่องทางให้พนักงานราชการเบียดบังและนำเงินของราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๐๕๕/๒๕๖๐)

น้องดินดี : ทำไมผู้บังคับบัญชาต้องรับผิดชอบด้วย? (เมื่อไม่ได้ทำผิด แล้วทำไมต้องร่วมรับผิดชอบ)

พี่วินัย : ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นมีหน้าที่ตามกฎหมายในการกำกับดูแล แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมาย เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย หากพบว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยทันที ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๗ และมาตรา ๙๐

-๖-

จากหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้กระทำความผิดในการปฏิบัติหน้าที่ราชการเรื่องใดเกิดขึ้น การที่ผู้บังคับบัญชาได้กล่าวอ้างหรือโต้แย้งว่า ไม่มีความรู้ ไม่มีความชำนาญในเรื่องนั้น หรือได้มอบหมายเรื่องนั้นให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดูแลแล้ว แต่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ให้ความร่วมมือให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตรวจสอบ หรือตนไม่ใช่ผู้กระทำความผิด ไม่ใช่ผู้ทุจริต ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดหรือทุจริตก็ตาม ก็มีอาจกล่าวอ้างได้ เนื่องจากผู้บังคับบัญชามีได้เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และมีได้ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ซึ่งสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การกำชับให้ผู้บังคับบัญชารักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ตัวอย่างคำพิพากษาที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๖๒๖/๒๕๕๗ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ว่า “ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาได้ปล่อยปละละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอันเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรง เป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงต้องรับผิดชอบด้วย”

อ้างอิง/ที่มา

๑. หลักกฎหมายควรรู้

- คู่มือการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของสำนักงาน ก.พ. (มีนาคม ๒๕๕๓)

๒. อุทธรณ์ควรฟัง

- เว็บไซต์ สำนักงานศาลปกครอง <https://www.admincourt.go.th>
หัวข้อ วิชาการ (วารสารวิชาการศาลปกครอง)

๓. ถ้ามมา ? วินัยขอตอบ !

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

- เว็บไซต์ สำนักงานศาลปกครอง <https://www.admincourt.go.th>

หัวข้อ วิชาการ > อุทธรณ์จากคดีปกครอง

- คู่มือผู้บังคับบัญชาในการรักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
ของสำนักงาน ก.พ. (พฤษภาคม ๒๕๕๗)

หลักกฎหมายควรรู้

“ลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะรับราชการเป็นข้าราชการ กรณีบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม”

การได้รับราชการนั้น ถือเป็นความฝันของใครหลายๆ คน เนื่องจากอาชีพข้าราชการเป็นอาชีพที่มีเกียรติและมีความมั่นคงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน ประชาชนก็ยิ่งให้ความสนใจกับการรับราชการมากขึ้น เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน โดยเฉพาะข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ แต่เชื่อว่าทุกคนจะสามารถเข้ารับราชการเป็นข้าราชการได้ ซึ่งมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้วางหลักว่า ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ๓ ประการ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ๑๑ ประการ เมื่อหลายคนได้อ่านบทบัญญัติมาตราดังกล่าวแล้ว ก็อาจจะเกิดคำถามกับลักษณะต้องห้ามที่ว่า “อย่างไรที่เรียกว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว” เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาแล้ว ซึ่งพฤติการณ์มีความเกี่ยวข้องกับด้านศีลธรรม เช่น กรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีชู้สาว กรณีการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เป็นต้น จะเข้าลักษณะต้องห้ามดังกล่าวหรือไม่ ?

-๒-

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ได้มีการตอบข้อหารือในประเด็นดังกล่าว ปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๖ และได้ให้คำอธิบายสรุปได้ว่า การที่จะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของส่วนราชการที่จะต้องพิจารณา และจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของแต่ละกรณีเป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่การงาน ซึ่งกรณีของผู้ที่เคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมาก่อน ก.พ. เคยมีมติให้ส่วนราชการใช้ความระมัดระวังในการพิจารณา รับบรรจุบุคคลผู้ซึ่งเคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยในฐานความผิดดังกล่าว กลับเข้ารับราชการอีกเนื่องจากการได้รับการล้างมลทิน ซึ่งแม้ว่าจะได้รับการล้างมลทินแล้วก็ตาม แต่พฤติกรรมการกระทำผิดวินัยก็อาจเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริง และมีมติว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ถือได้ว่าผู้นั้นมีลักษณะต้องห้ามโดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมแล้ว ปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๐ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

อย่างไรก็ดี กฎหมายก็ได้มีการปิดกั้นโอกาสการเข้ารับราชการ หากผู้ที่จะเข้ารับราชการ มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าว ก.พ. อาจจะพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ซึ่งต้องยื่นคำขอตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการ กรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒

-๓-

แม้ว่าการที่จะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม จะเป็นดุลพินิจของส่วนราชการ และไม่อาจจะคาดการณ์ได้ว่าพฤติการณ์ใดบ้าง จะเข้าลักษณะดังกล่าว แต่หากบุคคลใดประสงค์จะเข้ารับราชการ ก็ควรที่จะวางตน ให้อยู่ในศีลธรรมอันดีของสังคม เพื่อไม่ให้เกิดเป็นข้อครหา อันอาจเข้าลักษณะต้องห้าม ของการเข้ารับราชการ หรือแม้แต่บุคคลที่รับราชการเป็นข้าราชการอยู่แล้ว ก็ควรที่จะวางตน ให้อยู่ในศีลธรรมอันดีของสังคมและรักษาวินัยข้าราชการอย่างเคร่งครัดเช่นกัน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจให้กับประชาชน และเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับสังคมต่อไป

หมายเหตุ : การล้างมลทิน หมายถึง การได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วย การล้างมลทินของไทย เช่น พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้น

-๔-

อุทาหรณ์ควรฟัง

"คณะกรรมการตรวจการจ้าง" ... ตรวจรับงานจ้าง ด้วยสายตา !!

อุทาหรณ์เรื่องนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบการจ้างตามสัญญาจ้าง ปรับปรุงภูมิทัศน์ศูนย์แสดงสินค้าและศูนย์ประชุมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของเทศบาล ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการลงโทษตามความผิดดังกล่าวไม่ถูกต้อง จึงนำคดีมาฟ้อง ศาลปกครอง ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า สัญญากำหนดงานวัสดุอุปกรณ์ประกอบสวน กำหนดให้มีเสาไฟฟ้ารูปหงส์ทำด้วยอลูมิเนียม จำนวน ๑๔ ต้น งานดินถมได้กำหนดให้ผู้รับจ้าง ถมดินพร้อมบดอัด จำนวน ๑,๕๑๑ ลูกบาศก์เมตร ในการตรวจการจ้าง กรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับงานจ้างตามใบตรวจรับงานจ้างจากรายงานการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมงานและ ตรวจรับงานด้วยสายตา โดยสังเกตจากลักษณะรูปร่างภายนอกและวัดขนาดและเห็นว่างานจ้าง ถูกต้องตามสัญญาสมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง เป็นเพียงการพิจารณาจากภายนอก ไม่เพียงพอที่จะยืนยันชนิดของวัสดุที่ใช้ให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในสัญญา อันเป็นการทำให้ หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายจากการรับเอางานที่ไม่ได้คุณภาพตามที่ประสงค์ไว้ใช้ ให้เกิดประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องจ่ายเงินค่าจ้างเกินไปกว่าปริมาณงานที่ทำการที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนดโทษปรับทางปกครอง จึงขอด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อง.๑/๒๕๖๑)

-๕-

นอกจากจะผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว จะเห็นได้ว่า การตรวจการจ้าง เป็นกระบวนการสำคัญที่จะทำให้สัญญาจ้างบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจการจ้าง จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายระเบียบที่กำหนดไว้ และต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ และมีความเข้าใจในเงื่อนไขข้อกำหนดในสัญญาจ้างเป็นอย่างดีและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เพราะหากไม่เข้าใจหรือเข้าใจคลาดเคลื่อนในการทำหน้าที่หรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง นอกจากจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการหรือบุคคลอื่นแล้ว อาจจะทำให้ตนเองต้องรับผิดทางวินัยหรือชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือความรับผิดทางอาญาหรือโทษทางปกครองอีกด้วย

วินัยทางงบประมาณและการคลัง คือ มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐที่เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับ การบริหารการเงินและการคลัง ที่ออกตามความในกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งการฝ่าฝืนเป็นความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ต้องรับโทษปรับทางปกครอง โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น และหากผู้ถูกสั่งลงโทษไม่พอใจคำสั่งสามารถอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลปกครองสูงสุดได้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ทั้งนี้ แม้จะถูกลงโทษปรับทางปกครอง ก็ไม่ตัดสิทธิผู้บังคับบัญชาที่จะลงโทษทางวินัย เพราะเหตุเดียวกันนี้อีก

-๖-

ถามมา ?

วินัยขอตอบ !

น้องดินดี : ข้าราชกรร พนักงนรกรกร ลูกจ้ำงประจ้จ้ หรือเจ้้หน้าท้ของหน่วยงนรัฐ ขยของ หรือ ขยของอนลน้ หรือ ร้บงนเดลเวอร้ เช่น Grab Lineman Foodpanda Robinhood เป็นต้น หรือ ร้บงนนอกมท้ในเวลารกรกร เพือหารยได้เสริม ถือว้เป็นการกรรท้ที่ผิดวินยหรือไม่

พี่วินย : ในปัจจุบัน เทคโนโลยีได้ข้้มมามีบทบาทในชีวิตประจ้จ้วันของทุกคน เป็นอย้่างมก หลายคนใช้เทคโนโลยีเพือทำอช้พเสริมควบคู้ไปก้บงนประจ้จ้ ซึ่งหากใช้เวลช้่งพักกล้งวัน หรือเวลหลังเลิกงน ก็จะไม่มีปัญหาแต่อย้่างใด หากใช้เวลารกรกรทำอช้พเสริมจนท้ให้เสยงนรกรกร ปัญหาเกิดแน่นอนคร้บ

เวลารกรกร ตามประกกรศสำนักนยกรรัฐมนตรี ก้้กำหนดเวลาท้งนของวันท้การ (วันจ้ันทร้ ถึง วันศุกร้) เริ่มท้งนตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ น. หยดกล้งวันเวลา ๑๒.๐๐ ถึง ๑๓.๐๐ น. ต้อมมเมื่อเกิดสณการณ้การแพรร้บาดของโรคติดเชือไวรัสโคโรน ๒๐๑๙ (COVID-19) นยกรรัฐมนตรี ได้มีข้อสั่งการเพิมเติมในเรื่องการปฏิบัติงนนอกสณท้ (Work From Home) และการหลือมเวลาท้งน ด้งนั้ เวลารกรกรจ้้งมยรวมถึงวันเวลออื่นท้ส่วนรกรกรก้้กำหนดให้ปฏิบัติงนเป็นผลัดหรือกะหรือเป็นอย้่างอื่นด้วย ข้้ราชกรกร พนักงนรกรกร ลูกจ้ำงประจ้จ้ หรือเจ้้หน้าท้ของหน่วยงนรัฐ จะต้ออช้ท้เวลาของตนให้แก่รกรกร ต้อปฏิบัติงนให้แล้วเสร้จตามระยะเวลาที่ก้้กำหนด และไม่ท้ให้รกรกรได้ร้บควมเสยหาย

-๗-

พื้ขอยกตัวอย่าง ที่สำนักงาน ก.พ. เคยวินิจฉัยไว้ว่า

เรื่องที่ ๑ : ชื่อ - ขายหุ่น ในเวลาราชการโดยใช้สมาร์ทโฟนของตนเอง ในการทำธุรกรรมทำได้หรือไม่

: การชื่อ - ขายหุ่น โดยใช้เวลาราชการโดยใช้สมาร์ทโฟนของตนเอง ในการทำธุรกรรมเข้าข่ายเป็นความผิดวินัย ฐานทอดทิ้งหน้าที่ราชการ เนื่องจากข้าราชการ ต้องอุทิศหรือสละเวลาให้แก่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรื่องที่ ๒ : ข้าราชการลงชื่อมาปฏิบัติราชการ แต่ไม่ทำงานทุกวัน หรือ ข้าราชการเอาเวลาราชการไปขายตรง เป็นความผิดวินัยหรือไม่ และจะเอาผิดกับผู้บังคับบัญชา ได้หรือไม่

: ข้าราชการลงชื่อมาปฏิบัติราชการแต่ไม่ทำงาน หรือเอาเวลา ราชการไปทำงานอื่น อาจเป็นความผิดวินัย ฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

: เมื่อผู้บังคับบัญชาทราบ จะต้องดำเนินการทางวินัย หากผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ก็จะมี ความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

-๘-

อ้างอิง/ที่มา

๑. หลักกฎหมายควรรู้

- เอกสาร “ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๐)” ของสำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.

- หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง หารือกรณีมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ

- หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง การบรรจุบุคคลผู้ซึ่งเคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กลับเข้ารับราชการ

- หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๐ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง หารือลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ

๒. อุทธรณ์ควรฟัง

- เว็บไซต์ สำนักงานศาลปกครอง <https://www.admincourt.go.th>
หัวข้อ วิชาการ > อุทธรณ์จากคดีปกครอง

๓. ถ้ามมา ? วินัยขอตอบ !

- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗

- เว็บไซต์ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี <https://www.soc.go.th>

หัวข้อ ภารกิจเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี (ข้อมูลมติคณะรัฐมนตรี ข้อเสนอการนายกรัฐมนตรี)

- เว็บไซต์ สำนักงาน ก.พ. <https://www.ocsc.go.th>

หัวข้อ บริการ (กฎหมาย วินัยข้าราชการ)

หลักกฎหมายควรรู้

“การกระทำโดยประมาทกรณีใดบ้างที่ข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องรับผิดชอบวินัย”

บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำโดย “เจตนา” เว้นแต่เป็นการกระทำโดย **ประมาท**” เมื่อได้กระทำโดยประมาท แม้ไม่ได้ตั้งใจก็ต้องรับผิดชอบ ตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ และในทางวินัยของข้าราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็มีความรับผิดชอบในลักษณะนี้เช่นกัน ซึ่งแม้จะมีได้ตั้งใจกระทำความผิด แต่ก็ต้องรับผิดชอบและรับโทษทางวินัย ในฐานะ**ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ** ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการตระหนักถึงความสำคัญในงานของตน และเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ โดยมีหลักกฎหมายน่านำมาเสนอต่อไปนี้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๓ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้

(๔) ต้องไม่**ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ**

มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม**มาตรา ๘๒** หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตาม**มาตรา ๘๓** อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

-๒-

คำนิยามโดยสังเขป กล่าวคือ

คำว่า “**ประมาทเลินเล่อ**” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ประกอบกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ อธิบายความหมายและสรุปความได้ว่าการกระทำโดยประมาทเลินเล่อเป็นการกระทำที่ไม่ใช่โดยเจตนาหรือจงใจ แต่เป็นการกระทำที่ผู้กระทำได้กระทำโดยขาดความระมัดระวัง ไม่รอบคอบ พลังเพลอ หรือหลงลืม ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

คำว่า “**ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง**” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ประกอบกับแนวทางคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด อธิบายความหมายและสรุปความได้ว่าเป็นการกระทำที่ผู้กระทำแม้ไม่ได้จงใจหรือเจตนา แต่ผู้กระทำได้กระทำโดยขาดความระมัดระวังที่เพียงพอไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่กลับมิได้ใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นเลย เป็นการกระทำที่ผู้กระทำเสี่ยงทำลงไปทั้งที่รู้ว่าอาจเกิดความเสียหายขึ้นได้

ดังนั้น คำว่า “**ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ**” จึงหมายความว่า กระทำโดยขาดความระมัดระวัง ไม่รอบคอบ พลังเพลอ หลงลืม ในการปฏิบัติหน้าที่หรือในเรื่องที่มีหน้าที่ราชการจะต้องปฏิบัติ โดยไม่มีเจตนาที่จะให้เกิดความเสียหาย การประมาทเลินเล่อนี้มีลักษณะที่เป็นการกระทำและละเว้นการกระทำ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ขึ้นอยู่กับผลความเสียหายที่ทางราชการได้รับ ประกอบด้วย ความเสียหายที่เป็นตัวเงินหรือตีราคาเป็นเงิน โดยคำนึงถึงความมากน้อยตามค่าของเงินเป็นสำคัญ และความเสียหายที่ไม่อาจตีราคาเป็นเงินได้ เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป เช่น ความเสียหายต่อชื่อเสียงของทางราชการ หรือความเสียหายต่อระบบราชการ เป็นต้น

-๓-

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น **ในทางวินัย** ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๓ (๔) และมาตรา ๘๕ (๗) กำหนดข้อวินัยอันเป็นข้อห้ามฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ หากฝ่าฝืนเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการไม่ร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือหากการฝ่าฝืนเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงก็ย่อมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่ง**ต้องได้รับโทษทางวินัยแล้วแต่กรณี**

อุทาหรณ์ควรฟัง

ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้รถยนต์ของทางราชการสูญหาย

“มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้
(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ”

เมื่อหลายท่านได้อ่านพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๓ (๔) ข้างต้น ก็อาจจะมีความเข้าใจว่า หากเราไม่ได้มีหน้าที่ราชการในการนั้นก็คงจะไม่เป็นความผิดวินัยเป็นแน่ ! ต้องขอเรียนว่าในบางกรณี แม้ไม่ได้มีหน้าที่ราชการในการนั้นโดยตรง ก็อาจจะเป็นความผิดวินัยตามมาตรานี้ได้ จึงขอยกอุทาหรณ์ในเรื่องประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้รถยนต์ของทางราชการสูญหาย มาเป็นตัวอย่าง ดังนี้

-๕-

“นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ได้นำรถยนต์ของสถานีพัฒนาที่ดินไปปฏิบัติหน้าที่ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินให้แก่หมอดินอาสา เมื่อเสร็จภารกิจได้นำรถยนต์มาจอดเก็บไว้ที่โรงจอดรถของสถานีพัฒนาที่ดิน โดยได้เสียบกุญแจไว้ในรถยนต์และมิได้ปิดล็อกรถยนต์ เนื่องจากพนักงานขับรถยนต์ซึ่งเป็นผู้ดูแลรถยนต์คันดังกล่าวได้ขอให้ข้าราชการรายนี้เอากุญแจไว้ในรถยนต์ เพราะจะนำรถยนต์ไปล้างทำความสะอาดหลังจากใช้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้น แต่พนักงานขับรถยนต์ไม่ได้นำรถยนต์ไปล้างทำความสะอาด ต่อมารถยนต์คันดังกล่าวได้สูญหายไป ซึ่งข้าราชการรายนี้ได้ยินยอมรับผิดคดีใช้ทรัพย์สินคืนแก่ทางราชการแล้ว”

จากอุทธรณ์ข้างต้น แม้ข้าราชการรายดังกล่าวจะมีได้มีหน้าที่ดูแลรักษารถยนต์ เป็นหน้าที่หลัก แต่เมื่อได้นำรถยนต์ของทางราชการไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และนำกลับมาจอดที่หน่วยงานแล้ว ได้ปล่อยปะละเลยเสียบกุญแจไว้ในรถยนต์และมิได้ปิดล็อกรถยนต์ ซึ่งย่อมสังเกตเห็นได้ว่าอาจจะเกิดความเสียหายจากพฤติกรรมเช่นว่านั้น แต่ก็ได้ปฏิบัติตามที่พนักงานขับรถยนต์ขอ ต่อมารถยนต์คันดังกล่าวได้สูญหายไป ก็ต้องรับผิดชอบในผลของการ “ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ” ของตน นอกจากจะต้องรับผิดชอบในเรื่องการคดีใช้ทรัพย์สินแล้ว ยังต้องรับโทษทางวินัยด้วย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย ตามมาตรา ๘๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้าราชการรายดังกล่าวได้รับโทษ “ภาคทัณฑ์” ในกรณีนี้

นอกจากนี้ อุทธรณ์ข้างต้นก็อาจจะเป็นข้อคิด ข้อควรพึงระวังได้ว่า “อย่าไว้ใจผู้อื่น ให้ไว้ใจตนเอง” หากเราไม่ละเลยและไว้ใจผู้อื่นมากเกินไป ก็อาจไม่เกิดความเสียหาย และไว้ใจตนเอง ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกที่ควร ไม่เสียบกุญแจทิ้งไว้ พร้อมปิดล็อกรถยนต์ ให้เรียบร้อยหลังจากการใช้งาน ความเสียหายก็จะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

-๕-

ถามมา ?

วินัยขอตอบ !

น้องดินดี : สวัสดีครับพี่วินัย ผมมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ในการชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเฉพาะในส่วนของ “ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด” จะเป็นฐานความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ และหากมีมติชี้มูลความผิดดังกล่าวจะผูกพันผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ โดยไม่ต้องสอบสวนวินัยหรือไม่ ครับ ??

พี่วินัย : สวัสดีครับน้องดินดี คำถามวันนี้เป็นคำถามทันสมัยมากเลยนะครับ โดยหลักแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่รัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หากการไต่สวนข้อเท็จจริงพบว่ามูลความผิดที่ปรากฏอยู่ในขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในความผิดฐานดังกล่าว ก็ย่อมมีอำนาจชี้มูลความผิดนั้นได้ ในกรณีนี้เคยมีข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาแก่ข้าราชการ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ

-๖-

ข้อมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัย แก่ข้าราชการรายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นไว้ความสรุปว่า เมื่อกรณีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และมีมูลทั้งความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัย ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีองค์ประกอบความผิดเดียวกัน มติชี้มูลดังกล่าวจึงอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าว ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก นั้นเองครับ

ดังนั้น หลังจากนั้นเมื่อส่วนราชการได้รับแจ้งมติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ฐานความผิดนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อการดำเนินการที่ถูกต้องต่อไปนั่นเอง ถ้าน้องดินดีสนใจความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ก็สามารถค้นหาค้นหาอ่านได้จากเรื่องเสรีจที่ ๔๕๖/๒๕๖๕ (เมษายน ๒๕๖๕)

-๗-

อ้างอิง/ที่มา

๑. หลักกฎหมายควรรู้

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- ประมวลกฎหมายอาญา
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- เว็บไซต์ สำนักงานกิจการยุติธรรม <https://justicechannel.org> หัวข้อ อ่าน Read (คำนี้ในกฎหมาย)
- เว็บไซต์ สำนักงานศาลปกครอง <https://www.admincourt.go.th> หัวข้อ สืบค้นข้อมูล (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดจำแนกตามประเภทคดี)

๒. อุทาหรณ์ควรฟัง

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- เอกสาร แนวทางการลงโทษข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของสำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.

๓. ถ้ามมา ? วินัยขอตอบ !

- หนังสือแนวความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (เมษายน ๒๕๖๕)

หลักกฎหมายควรรู้

“กรณีข้าราชการได้กระทำการประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง”

ในปัจจุบันนี้ บุคลากรในหน่วยงานภาครัฐ มีกรณีการกระทำผิดวินัยในหลายฐานความผิด โดยหนึ่งในฐานความผิดนั้น คือ ความผิดฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งความผิดฐานนี้ ทุกท่านคงจะมีข้อสงสัยว่า หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าการจะเป็นความผิดฐานนี้ มีอะไรบ้าง และมีตัวอย่างกรณีใดบ้างนั้น ซึ่งจุลสารฉบับนี้จะได้อธิบายให้ทุกท่านเข้าใจถึงข้อสงสัยดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง

- ๒ -

“การประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง” เป็นการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงสำหรับข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งแม้กฎหมายแต่ละฉบับไม่ได้กำหนดลักษณะของพฤติการณ์ไว้เป็นการเจาะจงว่าลักษณะหรือพฤติการณ์อย่างไรเป็นประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงก็ตาม

การประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง มีหลักในการพิจารณา ดังนี้

๑. เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ พิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ราชการประกอบพฤติการณ์ในการกระทำ

๒. เป็นการกระทำที่สังคมรังเกียจ หรือเป็นที่รังเกียจของสังคม พิจารณาโดยพิเคราะห์ถึงความรู้สึกของประชาชนทั่วไป ขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมอันดี หรือตามธรรมเนียมของทางราชการว่ามีความรังเกียจต่อการกระทำนั้น ๆ ว่าเป็นความประพฤติชั่วเพียงใด หรือไม่

๓. เป็นการกระทำโดยเจตนาชั่ว พิจารณาเจตนาที่แท้จริงในการกระทำ หรือเป็นการกระทำที่เกิดจากความชั่วในจิตใจหรือไม่

ตัวอย่างกรณีความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เช่น

๑. กรณีเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทางไปราชการ ตลอดจนเงินอื่นใดที่ทางราชการให้สิทธิขอเบิกจ่ายได้ โดยทำการขอเบิกเป็นเท็จด้วยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง (มติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ว ๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖)

๒. กรณีทุจริตในการสอบ ข้าราชการที่ทำการทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่ง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง (มติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๑๑)

- ๓ -

ดังนั้น มาตรการนี้ จึงเป็นการนำเอาเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติส่วนตัวของข้าราชการ เข้ามาเป็นข้อกำหนดวินัยด้วย เนื่องจากข้าราชการเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชน หากข้าราชการมีความประพฤติไม่ดี ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ประชาชนอาจเสื่อมศรัทธาข้าราชการ ซึ่งจะทำให้การบริหารประเทศไม่ราบรื่น จึงกำหนดให้ ข้าราชการต้องรักษาชื่อเสียงและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็น “ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง”

- ๔ -

อุทาหรณ์ควรฟัง

ทำงานด้วยใจ ไม่ให้... ไม่รับ...

การที่ข้าราชการเรียกรับหรือรับของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ใช่จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการก็ตาม ก็อาจเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังเช่นอุทาหรณ์ที่ได้นำเสนอในฉบับนี้

อุทาหรณ์ในเรื่องนี้ นาย A เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้อาศัยโอกาสจากการที่ตนเองมีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่เลขาธิการรัฐมนตรีของกระทรวงแห่งหนึ่ง ทำให้ทราบว่า จะมีการดำเนินการโครงการใดบ้าง แล้วนำไปอ้างอิงกับผู้รับเหมาก่อสร้างของบริษัทแห่งหนึ่งว่า สามารถช่วยเหลือให้ได้รับการประมูลโครงการของทางราชการ โดยขอเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อเป็นค่าดำเนินการ จนผู้รับเหมาหลงเชื่อและมอบเงินให้ไป ทั้งที่ความจริงแล้วนาย A ไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการใด ๆ แต่ต่อมาผู้รับเหมาไม่ได้รับการประมูลโครงการ จึงได้ติดตามทวงถามเงินคืนจากนาย A แต่ก็ไม่สามารถติดต่อได้ จึงมีการร้องเรียนเรื่องนี้ไปยังต้นสังกัดของนาย A จนนำไปสู่การดำเนินการทางวินัย เป็นเหตุให้นาย A ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ และได้มายื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค.

กรณีนี้ ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นาย A ได้อาศัยโอกาสที่ได้ปฏิบัติงานให้แก่เลขาธิการรัฐมนตรี ทำให้ได้ทราบว่า กระทรวงหรือกรมใดจะมีการดำเนินโครงการใดบ้าง แล้วกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายในเรื่องนี้ แต่โดยที่นาย A ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ของทางราชการ และไม่ได้เป็นผู้ที่มีอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาหรืออนุมัติงบประมาณของทางราชการ พฤติการณ์จึงไม่ถือเป็นการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันจะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

- ๕ -

แต่อย่างไรก็ดี การแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยเรียกรับเงินจากประชาชน บุคคลทั่วไป เป็นการกระทำที่สังคมรังเกียจ อันทำให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ รวมทั้งเสียหายต่อชื่อเสียงของทางราชการเป็นอย่างยิ่ง พฤติการณ์ของนาย A จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และโดยลักษณะของการกระทำมีความร้ายแรงใกล้เคียงกับการทุจริตต่อหน้าที่ การลงโทษไล่นาย A ออกจากราชการจึงถูกต้องและเหมาะสมกับกรณีความผิดแล้ว ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คดีนี้ จึงเป็นอุทธรณ์ที่ดีสำหรับข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด นอกเหนือจากความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบและจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่แล้ว ยังจะต้องประพฤติปฏิบัติและดำรงตนอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สังคม ให้สมกับเกียรติและศักดิ์ศรีของตำแหน่งหน้าที่ของตน การที่กฎหมายไม่ได้ให้ความหมายของ “การประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง” หรือให้ลักษณะของพฤติการณ์ไว้เป็นทางการเฉพาะเจาะจง ก็เพื่อให้เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจหน้าที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นรายกรณี เช่น ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้กระทำผิด ประกอบกับ “พฤติการณ์” ที่เกิดขึ้นว่า พฤติการณ์นั้นได้ทำลายความไว้วางใจของประชาชน ทำลายความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนหรือทำลายเกียรติและศักดิ์ศรีในตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและศีลธรรมอันดี เป็นผู้ที่สังคมยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมมาน้อยเพียงใด

- ๖ -

ถามมา ?

วินัยขอตอบ !

น้องดินดี : ผมมีคำถามจะมาถามพี่วินัยครับ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนำทรัพย์สินของทางราชการออกไปจากสำนักงาน เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยทรัพย์สินดังกล่าวเสื่อมสภาพไปแล้ว จะเป็นความผิดวินัยหรือไม่ครับ และหากเป็นความผิดวินัย จะเป็นความผิดฐานใด และมีโทษอย่างไรบ้าง รบกวนพี่วินัยช่วยยกตัวอย่างประกอบด้วยนะครับ

พี่วินัย : คำถามนี้ดีมากเลยนะครับน้องดินดี พี่วินัยจะขอยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริงของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กรณีทรัพย์สินของทางราชการ แม้จะเสื่อมสภาพถ้าลักไปก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แบบนี้ครับ

นาย A ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการจัดทำกิจกรรม ๕ ส. (แนวความคิดจัดระเบียบในสถานที่ทำงาน เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี มีความสะดวก สะอาด และปลอดภัย มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย อันจะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ) มีหน้าที่ทำลายเอกสารที่ไม่ใช้ และเก็บรวบรวมครุภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพเพื่อปลดระวาง โดยนาย A ได้ยอมรับกับผู้บังคับบัญชาว่า ได้นำครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ออกไปจากบริเวณสำนักงานจริง โดยมีได้รับมอบหมายหรือได้รับอนุญาตจากผู้ใด แต่อ้างเหตุผลว่า คอมพิวเตอร์เครื่องดังกล่าวมีข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับการรักษามารดาที่สำคัญ และยังไม่ได้โอนย้ายไปไว้ในเครื่องใหม่ จากนั้นนาย A จึงได้ทยอยนำทรัพย์สินบางส่วนมาคืน

กรณีดังกล่าวนี้ ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยว่า การที่นาย A นำคอมพิวเตอร์ที่เตรียมส่งให้พัสดุดัดจำหน่ายเนื่องจากใช้งานมานาน และทรัพย์สินอื่น ๆ ของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว การกระทำดังกล่าวของนาย A แสดงให้เห็นว่ามีเจตนาชั่วอันเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการและเป็นการกระทำที่สังคมรังเกียจอย่างยิ่ง การกระทำของนาย A จึงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษปลดนาย A ออกจากราชการจึงถูกต้องเหมาะสมแก่กรณีแล้ว

- ๗ -

อ้างอิง/ที่มา

๑. หลักกฎหมายควรรู้

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. คู่มือการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (มีนาคม ๒๕๕๓) (หน้าที่ ๔๖ - ๔๙). สืบค้น ๕ กันยายน ๒๕๖๕, จาก https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/document/kaardameninkarthangwinay_taam_phrb.2551.pdf

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ว ๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖ เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัย กรณีเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทางและเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ. สืบค้น ๕ กันยายน ๒๕๖๕, จาก https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/attachment/circular/w8-2536_0.pdf

- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๑๑ เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัย กรณีทุจริตในการสอบ. สืบค้น ๕ กันยายน ๒๕๖๕, จาก https://otepc.go.th/images/00_YEAR2562/02_PTT/02_IT/document/2008_01_06_17_50_28_463.pdf

- สำนักงานศาลปกครอง. ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อ้างไม่มีพยานรู้เห็น... เป็นผิดวินัยอย่างร้ายแรง. สืบค้น ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕, จาก https://admincourt.go.th/admincourt/upload/webcms/Academic/Academic_130919_142921.pdf

๒. อุทาหรณ์ควรฟัง

- คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม. จุลสาร ก.พ.ค. News (ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑ : ตุลาคม ๒๕๖๔ - มกราคม ๒๕๖๕) เรื่อง ทำงานด้วยใจ ไม่ให้... ไม่รับ... (หน้าที่ ๙). สืบค้น ๕ กันยายน ๒๕๖๕, จาก <https://mspc.ocsc.go.th/sites/default/files/2022-02/mspcNews1-65-compressed.pdf>

- ๘ -

- สำนักงานศาลปกครอง. ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อ้างไม่มีพยานรู้เห็น... เป็นผิดวินัยอย่างร้ายแรง. สืบค้น ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕, จาก https://admincourt.go.th/admincourt/upload/webcms/Academic/Academic_130919_142921.pdf

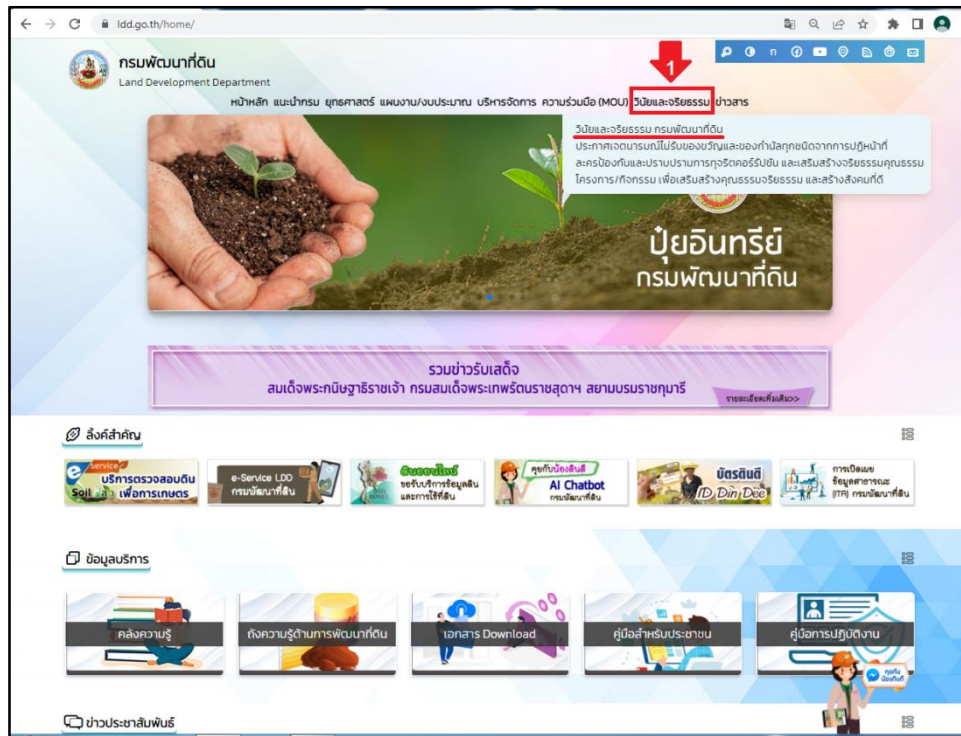
๓. ถ้ามมา ? วินัยขอตอบ !

- คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม. เรื่อง ทรัพย์สินของทางราชการแม่จะเสื่อมสภาพถ้าลักไปก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง. สืบค้น ๕ กันยายน ๒๕๖๕, จาก <https://mspc.ocsc.go.th/2019/09/6010181>

ส่วนที่ ๓
การเผยแพร่จุลสารข่าววินัยฯ

๓.๑ เว็บไซต์กรมพัฒนาที่ดิน (<https://www.ldd.go.th/>) หัวข้อ “วินัยและจริยธรรม”

๑. หัวข้อ “วินัยและจริยธรรม” > “วินัยและจริยธรรม กรมพัฒนาที่ดิน”

๒. หัวข้อ “จตุสารข่าววินัย” > จตุสารรายฉบับในแต่ละปีงบประมาณ เช่น ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕

๓.๒ หนังสือแจ้งเวียนผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (e-Saraban) กรมพัฒนาที่ดิน

๑. แจ้งเวียนจตุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕

ตามบันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ที่ กษ ๐๘๐๒/๕๐๔๘ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ : กองการเจ้าหน้าที่, กรุงเทพมหานคร, โทร. ๑๑๐๐
 ที่ : กษ ๐๘๐๒/๕๐๔๘ วันที่ : ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔
 เรื่อง : จตุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕

เรียน : อช. รรท. ผอ.กองสำนัก/สทช./ศูนย์

ด้วยกรมฯ ได้เห็นชอบให้ กษจ. จัดทำ "จตุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน" เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ได้บังคับบัญชาวินัยและมีผู้ได้บังคับบัญชาการเจ้าหน้าที่วินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงาน ตามมาตรการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) นั้น

ในโอกาสประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ นี้ กษจ. จึงขอแจ้งเวียนหนังสือจตุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕ เพื่อให้เผยแพร่ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมพัฒนาที่ดินทราบต่อไป จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

 (นางนงกมล แซ่สีเงิน)
 ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ไฟล์จตุลสารข่าววินัย
 กองการเจ้าหน้าที่
 กรมพัฒนาที่ดิน
 ฉบับที่ ๑/๒๕๖๕

๒. แจ้งเวียนจตุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๒/๒๕๖๕

ตามบันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ที่ กษ ๐๘๐๒/๔๘๘๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ : กองการเจ้าหน้าที่, กรุงเทพมหานคร, โทร. ๑๑๐๐
 ที่ : กษ ๐๘๐๒/๔๘๘๘ วันที่ : ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
 เรื่อง : จตุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๒/๒๕๖๕

เรียน : อช. รรท. ผอ.กองสำนัก/สทช./ศูนย์

ตามที่ กรมฯ ได้เห็นชอบให้ กษจ. จัดทำ "จตุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน" เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ได้บังคับบัญชาวินัยและมีผู้ได้บังคับบัญชาการเจ้าหน้าที่วินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงาน ตามมาตรการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) นั้น

ในโอกาสประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ นี้ กษจ. จึงขอแจ้งเวียนหนังสือจตุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๒/๒๕๖๕ เพื่อให้เผยแพร่ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมพัฒนาที่ดินทราบต่อไป จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

 (นางนงกมล แซ่สีเงิน)
 ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ไฟล์จตุลสารข่าววินัย
 กองการเจ้าหน้าที่
 กรมพัฒนาที่ดิน
 ฉบับที่ ๒/๒๕๖๕

๓. แจ้งเวียนจุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๓/๒๕๖๕

ตามบันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ที่ กษ ๐๘๐๒/๑๓๗๙ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มวินัย โทร. ๕๑๐๐
 ที่ กษ ๐๘๐๒/๑๓๗๙ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕
 เรื่อง จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๓/๒๕๖๕

เรียน ออท. รรท. และกองสำนัก/สทท./ศูนย์

ตามที่ กรมฯ ได้เสนอให้ กษ. จัดทำ "จุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน" เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้บังคับบัญชา วินัยและป้องกันมิให้ผู้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงาน ตามมาตรการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) นั้น

กษ. ได้จัดทำจุลสารดังกล่าวข้างต้น ในรูปแบบ "จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน (Visual LDD E-newsletter)" ฉบับที่ ๓/๒๕๖๕ (ปริมาณรวม พ.ศ. ๒๕๖๕) เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมพัฒนาที่ดินทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

นันทิมา ศรีนิเวศ
 (นางวิภา และสืบ)
 ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

https://gcode.ldd.go.th/visualdd/visualdd/visualdd_e-newsletter_365_03.pdf

ไฟล์จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ (Visual LDD E-newsletter) กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๓/๒๕๖๕

๔. แจ้งเวียนจุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๔/๒๕๖๕

ตามบันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ที่ กษ ๐๘๐๒/๒๔๐๓ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มวินัย โทร. ๕๑๐๐
 ที่ กษ ๐๘๐๒/๒๔๐๓ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕
 เรื่อง จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๔/๒๕๖๕

เรียน ออท. รรท. และกองสำนัก/สทท./ศูนย์

ตามที่ กรมฯ ได้เสนอให้ กษ. จัดทำ "จุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน" เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้บังคับบัญชา วินัยและป้องกันมิให้ผู้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงาน ตามมาตรการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) นั้น

กษ. ได้จัดทำจุลสารดังกล่าวข้างต้น ในรูปแบบ "จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน (Visual LDD E-newsletter)" ฉบับที่ ๔/๒๕๖๕ (ปริมาณรวม พ.ศ. ๒๕๖๕) เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมพัฒนาที่ดินทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

นันทิมา ศรีนิเวศ
 (นางวิภา และสืบ)
 ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

https://gcode.ldd.go.th/visualdd_e-newsletter/PDF/booklet/booklet_365_04.pdf

ไฟล์จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ (Visual LDD E-newsletter) กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๔/๒๕๖๕

๕. แจ้งเวียนจุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๕/๒๕๖๕

ตามบันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ที่ กษ ๐๘๐๒/๓๒๕๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕

	บันทึกข้อความ
ส่วนราชการ	กองการเจ้าหน้าที่, กลุ่มวินัย โทร. ๓๓๐๐
ที่	กษ ๐๘๐๒/๓๒๕๕
วันที่	๒ สิงหาคม ๒๕๖๕
เรื่อง	จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๕/๒๕๖๕
เรียน	อธิบดี, รองอธิบดี/อธิบดี/สพช./สพช.ศูนย์
<p>ตามที่ กรมฯ ได้เห็นชอบให้ กษ. จัดทำ "จุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน" เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ได้บังคับบัญชา วินัยและปึงกันมิให้ผู้ได้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงาน ตามมาตรการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) นั้น</p> <p>กษ. ได้จัดทำจุลสารดังกล่าวข้างต้น ในรูปแบบ "จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน (Visual LDD E-newsletter)" ฉบับที่ ๕/๒๕๖๕ (เป็นปริมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕) เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมพัฒนาที่ดินทราบต่อไป</p> <p>จึงขอมาเพื่อโปรดทราบ</p>	
 (นางวิภา แซ่สีน) ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	
 https://www.ldd.go.th/Web_Ethics/PDF/Booklet/Booklet_๒๕๖๕_๐๕.pdf ไลน์จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ (Visual LDD E-newsletter) กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๕/๒๕๖๕	

๖. แจ้งเวียนจุลสารข่าววินัยฯ ฉบับที่ ๖/๒๕๖๕

ตามบันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ที่ กษ ๐๘๐๒/๔๒๘๘ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๕

	บันทึกข้อความ
ส่วนราชการ	กองการเจ้าหน้าที่, กลุ่มวินัย โทร. ๓๓๐๐
ที่	กษ ๐๘๐๒/๔๒๘๘
วันที่	๔ ตุลาคม ๒๕๖๕
เรื่อง	จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน (Visual LDD E-newsletter) ฉบับที่ ๖/๒๕๖๕
เรียน	อธิบดี, รองอธิบดี/อธิบดี/สพช./สพช.ศูนย์
<p>ตามที่ กรมฯ ได้เห็นชอบให้ กษ. จัดทำ "จุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน" เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ได้บังคับบัญชา วินัยและปึงกันมิให้ผู้ได้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงาน ตามมาตรการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) นั้น</p> <p>กษ. ได้จัดทำจุลสารดังกล่าวข้างต้นในรูปแบบ "จุลสารข่าววินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน (Visual LDD E-newsletter)" ฉบับที่ ๖/๒๕๖๕ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมพัฒนาที่ดิน ทราบต่อไป</p> <p>จึงขอมาเพื่อโปรดทราบ</p>	
 (นางวิภา แซ่สีน) ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	
 https://www.ldd.go.th/Web_Ethics/PDF/Booklet/Booklet_๒๕๖๕_๐๖.pdf ไลน์จุลสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ (Visual LDD E-newsletter) กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ฉบับที่ ๖/๒๕๖๕	